

NOTÍCIES

Ens felicitem que el professor Martí de Riquer hagi complert, fa uns dies, 80 anys. Hem de destacar la seva tasca en el camp de la investigació de la cultura medieval, especialment catalana i provençal, i volem remarcar també la seva labor com a editor de la poesia dels trobadors (període romànic) i com a estudiós de la novel·la "Tirant lo Blanc" (període gòtic). A més ha publicat altres llibres d'erudició, entre els quals s'ha de destacar *L'arnès del Cavaller* (Barcelona, 1968) i *Heràldica Catalana* (Barcelona, 1983).

Considerem que la trajectòria d'estudi del professor Martí de Riquer és mereixedora del reconeixement de la nostra entitat per la seva aportació a la tasca de valorar la cultura medieval catalana, especialment la literària, i d'una manera concreta i particular la gran cultura romànica que va estendre's des del nord d'Itàlia, passant per la Provença i arribant als comtats catalans.

* * *

La mort de Joaquim d'Abadal i Guitart ens va colpir; feia poc que havíem coincidit en el IV Simposi sobre Restauració Monumental, celebrat a Barcelona i Cardona el mes d'octubre passat. Per a moltes persones podria semblar quelcom insòlit que el president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre assistís a aquest tipus de reunió. Hi ha realitats que obliguen, com és la que Joaquim d'Abadal pertanyia a una nissaga vigatana no solament relacionada amb la propietat de la terra sinó també amb la cultura catalana. El fet de tenir dintre la seva propietat l'antiga parroquia de Sant Vicenç del Rus (Castellar de N'Hug, Berguedà) va enfortir el seu contacte amb la realitat cultural, especialment en restaurar-se aquesta església romànica, en la qual, en el curs de les obres, va descobrir-se un interessant conjunt de pintures medievals. En visitar aquesta església recordarem la bonhomia de Joaquim d'Abadal i el seu entusiasme en parlar de Sant Vicenç del Rus.

* * *

El propassat dia 12 de març van inaugurar-se al Berguedà les obres de restauració de dos importants monuments, l'església romànica de Sant Jaume de Frontanyà i el monestir de Santa Maria de Lillet (Pobla de Lillet). Aquestes dues obres de restauració són molt reeixides i les hem de valorar d'una manera positiva com a tasca de protecció monumental feta per la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya. Per desgràcia aquest no és el ritme de defensa i restauració que hom pensa que s'hauria d'assolir per a aconseguir un mínim d'eficàcia. El nivell ideal d'actuació, segons la Direcció General del Patrimoni, hauria d'ésser sobre un centenar de monuments els pròxims deu anys. Aquesta meta no pot abastar-se amb el sol esforç financer de la Generalitat; per això cal l'ajuda o el patrocini privat. Aquesta planificació es fa seguint sempre unes pautes semblants: primar l'edifici, el monument, per sobre qualsevol altra raó o criteri, i procurant adequar la restauració a la funcionalitat que pensa donar-se o ha de donar-se a la construcció en un futur immediat. El projecte *Horitzó 2000*, com sembla que s'anomena aquest grandios pla d'actuacions, si es fes realitat ens en podríem felicitar, no sols per la tasca feta sinó pel que significaria de voluntat de tot el país de valorar la seva realitat històrica.

* * *